

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że postanowienia tych artykułów znajdują zastosowanie w przypadku zakwestionowanego wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2010 r. — ATC i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-333/10)

(2010/C 274/43)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Niderlandy), Avicentra NV (Malle, Belgia), Borgstein birds and Zoofood Trading VOF (Wamel, Niderlandy), Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Niderlandy), New Little Bird's srl. (Anagni, Włochy), Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Niderlandy) und Pistone Giovanni (Westerlo, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. Osse i J. Houdijk)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Unia Europejska reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania strony skarżącej

— Zasądzenie odszkodowania od Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej za szkodę, którą skarżący ponieśli w wyniku przyjęcia decyzji 2005/760/WE⁽¹⁾ lub jej przedłużenia decyzją 2005/862/WE⁽²⁾ lub decyzją 2006/79/WE⁽³⁾ lub decyzją 2006/405/WE⁽⁴⁾ lub decyzją 2006/522/WE⁽⁵⁾ lub decyzją 2007/21/WE⁽⁶⁾ lub decyzją 2007/183/WE⁽⁷⁾ lub przyjęcia rozporządzenia 318/2007/WE⁽⁸⁾;

— Obciążenie Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej kosztami postępowania sądowego i pozasądowego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący domagają się pokrycia szkody, którą mieli ponieść po pierwsze w wyniku wprowadzonego w październiku 2005 r. zakazu przywozu złapanego dzikiego ptactwa, po drugie w wyniku przedłużeń tego zakazu i po trzecie w wyniku obowiązujących od 1 lipca 2007 r. przepisów dotyczących przywozu ptactwa, faktycznie kontynuujących zakaz przywozu złapanego dzikiego ptactwa.

W pierwszej części skargi odszkodowawczej, która dotyczy przyjęcia decyzji 2005/760/WE, skarżący opierają się na trzech podstawach.

Po pierwsze podnoszą, że przy wykonywaniu swoich uprawnień na podstawie art. 18 dyrektywy 91/496⁽⁹⁾ Komisja dysponowała jedynie ograniczonym zakresem oceny i że przekroczyła te uprawnienia, zakazując przywozu z krajów, w których nie wystąpiły żadne przypadki zakażenia grypą ptaków lub konkretne ryzyko rozprzestrzenienia się choroby.

Po drugie uważają, że nawet gdyby Komisja miała dysponować szerszym zakresem oceny, dopuściła się ona wystarczająco kwalifikowanego naruszenia. W tym kontekście zarzucają oni Komisji przekroczenie uprawnień i podnoszą naruszenie zasady proporcjonalności, prawa własności, swobody działalności gospodarczej oraz naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Dalej skarżący twierdzą, że doznali faktycznej i niewątpliwej szkody i że istnieje związek przyczynowy między tą szkodą a bezprawnym działaniem Komisji.

Po trzecie skarżący podnoszą, że doznana przez nich szkoda jest wyjątkowa i szczególnie, tak że przekracza ona granice ryzyka gospodarczego związanego z działalnością w rozpatrywanej dziedzinie. Nałożenie całkowitego zakazu przywozu dzikiego ptactwa było nieprzewidywalne i szczególnie niekorzystne dla podmiotów handlujących dzikim ptactwem.

W drugiej części skargi odszkodowawczej skarżący dochodzą naprawienia szkody doznanej w wyniku przedłużeń zakazu przywozu dzikiego ptactwa z krajów trzecich. W tym kontekście podnoszą te same zarzuty co w pierwszej części skargi.

W końcu skarżący domagają się odszkodowania za szkodę, której mieli doznać w wyniku rozporządzenia nr 318/2007, które ograniczyło zakaz przywozu ptactwa do ptaków hodowlanych w niewoli, pochodzących z niewielkiej liczby krajów trzecich. W tym kontekście oparli się na trzech podstawach.

Po pierwsze podnoszą, że rozporządzenie nr 318/2007 nie posiada odpowiedniej szczególnej podstawy prawnej. Dyrektywy 91/496 i 92/65⁽¹⁰⁾ nie zawierają ich zdaniem podstawy prawnej dla przyjęcia przez Komisję rozporządzenia nr 318/2007.

Po drugie podnoszą naruszenie zasad równego traktowania i proporcjonalności, oraz uchybienie swobodzie działalności gospodarczej i prawu własności.

Dalej skarżący twierdzą, że doznali faktycznej i niewątpliwej szkody i że istnieje związek przyczynowy między tą szkodą a bezprawnym działaniem Komisji.

Po trzecie, na wypadek przyjęcia, iż działanie miało charakter zgodny z prawem, skarżący wnoszą o stwierdzenie odpowiedzialności Komisji za szkodę doznaną w wyniku rozporządzenia nr 318/2007.

(1) Decyzja Komisji 2005/760/WE z dnia 27 października 2005 r. dotycząca niektórych środków ochronnych odnoszących się do wysoce zjadliwej grypy ptaków w określonych państwach trzecich w zakresie przywozu ptaków żyjących w niewoli (Dz.U. L 285, s. 60).

(2) Decyzja Komisji 2005/862/WE z dnia 30 listopada 2005 r. zmieniająca decyzje 2005/759/WE i 2005/760/WE dotyczące środków zwalczania ptasiej grypy u ptaków innych niż drób (Dz.U. L 317, s. 19).

(3) Decyzja Komisji 2006/79/WE z dnia 31 stycznia 2006 r. zmieniająca decyzje 2005/759/WE i 2005/760/WE w odniesieniu do przedłużenia ich okresów stosowania (Dz.U. L 36, 48).

(4) Decyzja Komisji 2006/405/WE z dnia 7 czerwca 2006 r. zmieniająca decyzje 2005/710/WE, 2005/734/WE, 2005/758/WE, 2005/759/WE, 2005/760/WE, 2006/247/WE oraz 2006/265/WE dotyczące niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków (Dz.U. L 158, s. 14).

(5) Decyzja Komisji 2006/522/WE z dnia 25 lipca 2006 r. zmieniająca decyzje 2005/759/WE i 2005/760/WE dotyczące niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz przemieszczania niektórych żywych ptaków do Wspólnoty (Dz.U. 205, s. 28).

(6) Decyzja Komisji 2007/21/WE z dnia 22 grudnia 2006 r. zmieniająca decyzję 2005/760/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych odnoszących się do wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz przywozu ptaków innych niż drób do Wspólnoty (Dz.U. L 7, s. 44).

(7) Decyzja Komisji 2007/183/WE z dnia 23 marca 2007 r. zmieniająca decyzję 2005/760/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych odnoszących się do wysoce zjadliwej grypy ptaków w określonych państwach trzecich w zakresie przywozu ptaków żyjących w niewoli (Dz.U. L 84, s. 44).

(8) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 318/2007 z dnia 23 marca 2007 r. ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków do Wspólnoty i warunki kwarantanny dotyczące takiego przywozu (Dz.U. L 84, s. 7).

(9) Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG 91/496/EWG (Dz.U. L 268, s. 56).

(10) Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268, s. 54).

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Abercrombie & Fitch Europe przeciwko OHIM — Gilli (GILLY HICKS)

(Sprawa T-336/10)

(2010/C 274/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Abercrombie & Fitch Europe SA (Mendrisio, Szwajcaria) (przedstawiciele: S. Małynicz, barrister, D. Stone i L. Ritchie, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Gilli Srl (Mediolan, Włochy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie R 832/2008-1; oraz

— obciążenie strony pozwanej i Gilli Srl kosztami postępowania.